

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΗΛΙΑΝΟΣ ΔΙΕΤΥΘΥΝΤΗΣ.

ΤΙ ΕΙΜΕΘΑ ;

Τὸ πολεμικώτερον ἔθνος τοῦ κόσμου, ὅταν τόσον εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι δὲν θὰ γίνῃ πόλεμος, ὅσον ὅτι κατὰ βῆθος ἀσπονδοτέρους παρ' ἡμᾶς ἔχθρους οὔτε εἶχε οὔτε θὰ ἔχῃ ὁ πόλεμος. Εἴμεθα τὸ ἀπολεμώτερον ἔθνος τοῦ κόσμου ὅταν ὀλίγον μᾶς περᾶσῃ ἀπὸ τὸν νοῦν ὅτι μποροῦν τὰ ψέματα νὰ γίνουν ἀλήθεια.

Ἐὰν ἄλλο δὲν ἐκερδίσαμεν ἐκ τῆς Καταιγίδος τῆς Ἐπιστρατείας, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν τὴν κατεκτήσαμεν μὲ τὸ σπαθὶ μας, ἂν ἐπιτρέπηται νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν φράσιν αὐτήν. Μπορεῖ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν νὰ τὴν γράψῃ εἰς τὸ μέτωπόν του καὶ ἔπειτα νὰ μεταβάλλεται εἰς Νάρκισσον πρὸ τοῦ καθρέπτου του.

Ἡ συμμορία τῶν δικηγόρων ἤτις παρέλαβεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀγωνιστῶν αἰμοσταγὲς ἀκόμη τὸ Κράτος ἵνα τὸ κυβερνήσῃ, τὸ κατέστησεν ἀντάξιον τῆς ξηραῖς κεφαλῆς τῆς. Ἐὰν ἀναμετρηθῶν ποτε αἱ ζῆμιαὶ τὰς ὁποίας ἡ τάξις τῶν δικηγόρων, ἀμαθῶν, στρεψοδικῶν, λογοκόπων, ἀκάρδων, φιλαδέκων, φλυαρῶν, μωρῶν, ἀνευ οὐδεμιᾶς θετικῆς ἰδέας εἰς τὸν ξηραγκέφαλόν των, ἀνευ οὐδενὸς εἰλικρινοῦς αἰσθήματος εἰς τὴν ψευδοκαρδίαν των, ἐπέφερον εἰς τὰς διαφόρους κοινωνίας, οἱ Ἕλληνες δικηγόροι θὰ κρεμαστοῦν πρῶτοι, διότι αὐτοὶ ἐξήσκησαν ἐπὶ πεντηκονταετίαν τὸ μονοπάλιον τῆς πνευματικῆς ἡγεμονίας εἰς τὸν τόπον αὐτόν, αὐτοὶ διοικήσαντες, νομοθετήσαντες, οἰκονομήσαντες, στρατηγήσαντες, ἐπαναστατήσαντες, κλέψαντες ! Εἰς τὰς ἄλλας κοινωνίας τὰ ἀνωφελεῖ, τὰ παράσιτα αὐτὰ ὄντα διὰ τοῦτο ἐβλάψαν ὀλιγώτερον, διότι ἡ φθοροποιὸς των, ὡς μiasmάτων, ἐνέργεια, ἐξουδετερώθη ὑπὸ τὰς ἄλλων ἐπιστημόνων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπὶ τῆς πολιτείας ἐπήρεια εἶναι ὡς ἡ τοῦ εὐκαλύπτου ἐναντίον τοῦ τέλματος, ὡς ἡ τῆς ἐλευθερίας ἀτμοσφαιρας ἐναντίον χώρου ἀποκεκλεισμένου ἀπὸ πάσης μετ' ἀέρος συγκοινωνίας. Ἀλλὰ ἐδῶ, εἰς τὴν κλασικὴν γῆν τῶν φῶτων καὶ τῆς ἀγγραμματοσύνης, ἡ δικηγορικὴ ἐξηπλώθη παντοῦ, ὡς σύννεφον ἀκριδῶν, ἐξαντλήσασα πᾶσαν εὐφορίαν, ξηράσασα πᾶσαν ἰκμάδα ἐπιστή-

μης, πνεύματος, ἀληθείας. Οἱ ἱατροὶ ἐκόλλησαν ἐκ τῆς ἐπιδημίας καὶ ἔγιναν δικηγόροι (Λομβάρδος !). Οἱ στρατιωτικοὶ ἔγιναν δικηγόροι· οἱ δημοδιδάσκαλοι δικηγόροι· οἱ ξενοδόχοι δικηγόροι (Φινόπουλος !). Ὅλοι δικηγόροι, δικηγόροι. Καὶ τί γνωρίζουν ἐκ πλουτολογίας, κοινωνιολογίας, πολιτευματικῆς οἱ δικηγόροι ; Ὅ,τι τοὺς διδάσκουν περὶ αὐτῶν μωροὶ Ἀρμενόπουλοι καὶ συντροφία, ὅ,τι ἡ διεφθαρμένη Ῥώμη κατέλιπεν ὡς περιττώματα συβαριτικῶν ὄργων εἰς Πανδέκτας καὶ εἰσηγήσεις, ὅ,τι τὸ μωροβυζάντιον ἐκληροδότησεν ἀντάξιον ἐγκεφάλων μαλακιζομένων καὶ πνευμάτων εὐρωτιῶντων.

Δὲν ἐτυμπάνισαν ὅπου οὐ· ἀνθρώπου οἱ δικηγόροι ὅτι ἡ Ἑλλάς δι' αἵματος κατέκτησε τὰς πολιτικὰς τῆς ἐλευθερίας ;

Εἴμεθα λοιπὸν λαὸς ἐλεύθερος ὅταν τὴν ἐφαρμογὴν νόμου ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ψηφισθέντος τὴν ἀπακαλοῦμεν ὅλοι ἀπὸ Δημοσθένους Βουρδούση μέχρι Ἀλεξάνδρου Κουμουνδούρου καὶ ἀπὸ Βοβολίνης μέχρι Ζαΐμη δικτατορίαν, τυραννίαν, προδοσίαν, σκάνδαλον, αἰσχος, τοῦ συντάγματος καὶ τῶν ἐλευθεριῶν καταπάτησιν ; Εἴμεθα λαὸς ἐλεύθερος ὅταν δὲν παραδεχώμεθα ὅτι ἡμεῖς στρατολογοῦμεν ἡμᾶς, ἡμεῖς φορολογοῦμεν ἡμᾶς, ἡμεῖς σκληραγωγοῦμεν ἡμᾶς, ἀφοῦ ὅ,τι ἐν ἐλευθέρῳ λαῷ γίνεται πηγὴν ἀμεσον καὶ αἰτίαν ἔχει αὐτὸν τὸν ἐλεύθερον λαόν ; Εἴμεθα λαὸς ἐλεύθερος ὅταν δὲν ἐντρέπώμεθα νὰ λέγωμεν ὅτι ὁ Ριζόπουλος μᾶς στρατολογεῖ, αὐτὸς μᾶς συλλαμβάνει καὶ μᾶς σύρει εἰς τὸ Θησεῖον καὶ εἰς τὸ Δζαμί, διότι αὐτὸς ὁ ἀπονουσημένος ἀπεφάσισε νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας ;

Κατὰ ταῦτα δὲν ὑπάρχει Ἑλλάς, ὑπάρχουν ἄτομα τυραννοῦντα καὶ λαὸς τυραννούμενος. Δὲν ὑπάρχει κράτος, ἀλλ' οἰκογένεια ἐκμυζῶσαι καὶ τόπος ἐκμυζώμενος.

Οὔτε αὐτὴν τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν, τὴν φαντασιώδη καταντῶσαν ἀπέναντι τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ὑλικῆς εὐημερίας, δὲν κατῴρθωσαν νὰ κατακτήσουσιν οἱ ἀρειμάνιοι τῆς φλυαρίας πολεμιστὰι καὶ ἀρειμανιώτεροι τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἐκμεταλλευταί, οἱ δικηγόροι.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

— Θα πανδρευθῆς μὲ τόση ζέση; Ἡρώτα εἰς τὸν φίλον του. Πάρε τοῦλάχιστον ἓνα σκιάχτρο.

Τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἀφαιρέσεως:

Ἄντι νὰ ῥίχνῃς τὸ ἀποτσιγαρό σου ἀπὸ τὸ παράθυρο νὰ πέφτῃς ὁ ἴδιος.

Καὶ μία ἐφεύρεσις, ἔ!

Δι' ἐκείνους τῶν λιμένων οἱ ὁποῖοι εἶναι δυσπρόσιτοι ν' ἀλείφονται τὰ πλοῖα μὲ κολκρέμ.

Ἐ! τί λέν' οἱ καπετάνοι μας;

Δύο κύριοι συνοικοῦν.

Τὸ πρῶτ' ἐρωτᾷ ὁ εἰς τὸν ἄλλον: Πῶς πέρασε. Καὶ οἱ δύο παραπονοῦνται ἀπὸ τὰ κουνούπια. Ὁ ἓνας λέγει: σκότωσα ἓνα' εἶχε αἷμα γιὰ ἓνα ἀναιμικό.

Ὁ ἄλλος: Κ' ἐγὼ ἐκεῖνο ποῦ σκότωσα εἶχε τόσο αἷμα. Καὶ μετὰ τίνα σκέψιν:

— Νὰ δῆς ποῦ θάταν τὸ ἴδιο.

Ἡ κυρία Μ. ἔχει εὐμορφὴν δούλαν. Ἐνα πρῶτ' τῆς ζητᾷ ἀποτόμως ἀξίησιν μισθοῦ.

Καὶ δικαιολογουμένη:

— Τί νὰ σᾶς κάμω. Οἱ φίλοι σας ἔχουν τόσας ἀπαιτήσεις . . . Τὸ νοιώθετε καὶ μονάχη σας, ποῦ εἴσθε καὶ σεῖς εὐμορφη.

Εἰς κύκλον οἰκογενειακὸν ἀρχίζει τις νὰ διηγηθῆ ἀνέκδοτον ὀλίγον ντεκολτέ. Παρατηρῶν ἔπειτα ὅτι ὑπάρχει καὶ δεσποινὶς λίαν ingénue.

— Ἄ! μὲ συγχωρεῖτε, λέγει καὶ διακόπτει τὴν διήγησιν.

Ἡ ἀφελὴς κόρη:

— Ἄ! δὲν πειράζει, ἐξακολουθεῖστε τὴν διήγησίν σας, ἐγὼ κλείω τὰ μάτια μου.

ΤΙ ΛΕΤΕ;

Ὅταν κανεὶς τὸ σπίτι του στὸν γείτονα νοικιάζῃ
καὶ δὲ τ' ἀρέσῃ, **αὔριο** τοῦ λέει καὶ τ' ἀδειάζει.
Τί λέτε; θὲ ν' ἀφήσωμε τὸ χρόνο ποῦ μᾶς μπαίνει
τὸν Τοῦρκο μεσ' στὰ σπίτια μας Γιανίτσαρος νὰ μένῃ;

De Cok.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Πρὸς τὸν κύριον **Νάτον**, εἰς **Κέρκυραν**.—Τὸ ποίημά σου ἐλήφθη. Ἄναμένω νὰ μάθω καὶ τ' ὄνομά σου. Ὅτι ὁ θεὸς ἔδωκε εἰς τοὺς πρωτοπλάστους φύλλον πορείας καὶ τοὺς ἔστειλε σ' τὴ Γῆ, σ' τὸ Θηριοτροφεῖο, εἶναι ὡραία ἰδέα. Ἄν θέλῃς, μᾶς γράφεις συχνὰ κερκυραλίκια.

Φαλῆς.

ΧΙΛΙΩΝ ΕΙΔΩΝ ΛΑΜΠΑΙΣ

ἀπὸ τῆς δωδεκαφιτίλου **Μυδραλιοδόλου** (Mitrailleuse Brenner) μέχρι τῆς πολυτελεστέρης κρεμαστῆς Λάμπας, πρὸς δὲ ἀκτινοβολούσας ἐπιτραπεζίους λυχνίας, κομφᾶς τῆς χειρὸς, ἄλλας τοῦ τοίχου, σφαίρας, σωλῆνας, φυτόλια, τὰ πάντα κομιζόμενα ἐξ Εὐρώπης, κατ' εὐθείαν, ἐκ τῶν καλύτερων ἐργοστασίων, εὐρίσκετε εἰς τὸ

ΛΑΜΠΟΠΩΔΕΙΟΝ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΗΑΛΛΟΥ

243—Ὁδὸς Ἐρμοῦ—243

τὸ πρῶτον τῆς ἐταιρίας **Κ. Χουτοπούλου** καὶ **Σας**.

Ὁ κ. **Τριαντάφυλος Μπάλλος**, ἀπομείνας εἰδικὸς εἰς τὸ ἐμπόριον αὐτὸ, ἐπλούτισε τὸ Κατάστημά του μὲ ὅλα τὰ εἶδη τοῦ φωτισμοῦ καὶ πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς πάντοτε μετρίας.

Εἰς τὸ Κατάστημά του εὐρίσκετε τὸν φωτιστικώτατον Λύχνον, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα **Brillant Doppel-Brenner**.

Ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἀνέμενον ὄλαι αἰ
Ἀθῆναι,

Η ΝΑΝΑ

Ἐξεδόθη καὶ εὐρίσκεται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον
τοῦ κ. **Νάκη**, Ὁδὸς **Αἰόλου**.

ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟΝ

τοῦ **ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ**

ἐκδοθήσεται τὴν Τετάρτην καὶ θὰ περιέχῃ

ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΧΑΔΖΗ ΣΑΒΒΑ

ΠΕΡΙ ΠΕΤΕΡΧΩΦ

ΚΡΙΤΙΚΗΝ ΝΑΝΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΠΕΡΙ ΖΑΚΥΝΘΟΥ